

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
в присъствието на прокурора
като разглежда докладваното от Стефан Илиев Въззивно частно наказателно дело № 20241000600012 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.34 от ЗПИИРКОРНФС.

Образувано е срещу Определение от 13.11.2023г. постановено по ЧНД № 466/2023г. по описа на Софийски окръжен съд с вх. № 9406 от 21.11.2023 г., депозирана по електронен път от адв. С. Д. Г. – служебно назначен защитник, с адрес за призоваване: гр. ***, бул. „***” №**, ет.*, ап.*, тел.***** - защитник н..

Жалба има следното основно съдържание:

Актът на първата инстанция е изцяло порочен. Даден е ход на делото без да е направи повторен опит да бъде уведомено засегнато лице и по този начин е лишен от възможност да представи доказателства за плащането на наложената му глоба в Република Австрия.

Неоснователно първоинстанционният съд отхвърлил доказателственото искане да бъде изискано от издаващата държава съдебното решение или друг равносilen акт, въз основа, на които е съставена представената покана за доброволно плащане.

По същество, съдебният акт също е неправилен. В удостоверението погрешно е посочено, че засегнатото лице е с българска националност. Всъщност лицето не само няма българско гражданство, но е и гражданин на страна извън Европейския съюз /Република Сърбия/, което прави невъзможно признаването на съдебното решение.

Издаващата държава не е представила съдебно решение или друг равносилен акт към депозираното заявление. Към удостоверението на издаващата държава е представена единствено покана за доброволно плащане, но не и самото съдебно решение, което се цитира в удостоверението.

Налице е и основание за отказ за признаване и изпълнение на съдебното решение по чл. 35, т.1, от ЗПИИРКОРНФС, тъй като в т.2 от удостоверението, касаеща обобщено представяне на фактическото положение и описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, липсва описание на нарушението, както и място и времето на извършване.

Налице е и основаниято за отказ за признаване и изпълнение на съдебното решение по чл. 35, т. 11 ЗПИИРКОРНФС. Съгласно удостоверението засегнатото лице не се е явило лично и не се е отказало изрично от правото си на устно изслушване, както и не е заявило изрично, че няма да оспорва решението. От изпратеното удостоверение не става ясно дали съдебното производство е било писмено или устно.

Софийски апелативен съд, като съобрази изложеното в жалбата и материалите по делото, намира следното:

Служебно определеният защитник на санкционираното по реда на ЗПИИРКОРНФС лице има право да подаде жалба срещу решението на първата инстанция. Срокът за подаване на жалбата е в 7 дневен, като към момента на подаване на жалбата не е изтекъл.

Атакуваното решение е от категорията актове, които подлежат на проверка по реда на инстанционния контрол пред по-горен съд.

В съдебно заседание пред апелативния съд страните излагат доводи със следното кратко съдържание:

Прокурорът намира атакуваното решение на СГС за обосновано, правилно и законосъобразно. Излага доводи в полза на определението, намира жалбата за твърде обща, не вижда твърдения за конкретни нарушения и пледира за потвърждаване на атакуваното решение на СГС.

Софийският апелативен съд, като прецени доказателства по дело, обсъди изложените от страните съображения и като служебно провери правилността на решението, намери следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице имащо право да обжалва определението на СГС пред по-горна съдебна инстанция, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

В производството по реда на чл. 32, ал. 1 във вр. чл. 16 от ЗПИИРКОРНФС, съдът е събрал и анализирал логично и обосновано всички относими по казуса доказателства. Първият съд е констатирал, че е надлежно сезиран с удостоверение по образец, ведно с превод на български език, по чл. 4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета. Установил е, че е налице влязло в сила решение за налагане на финансова санкция, с което в Република Австрия за нарушение на правилата за движение по пътищата българският гражданин Л. Г. е била санкционирана с глоба в размер на 70 евро. Първата

инстанция е обсъдила нарушението, връзката му с българското право, статута на санкционираното лице – български гражданин. Първоинстанционният съд е констатирал, че няма пречка за отказ от изпълнение на финансовата санкция по чл. 35 от ЗПИИРКОРНФС, като на основание посоченият текст законосъобразно е признал наложената финансова санкция. Определена е и равностойността на наложената от несъдебен орган в Република Австрия глоба. Наложената финансова санкция възлиза точно на минималния размер от 70 евро, предвиден в ЗПИИРКОРНФС.

ПО ЖАЛБАТА НА ЗАЩИТАТА:

Жалбата на защитата е неоснователна.

Засегнато лице е търсено на адреса в България но не е намерено, защото живеело в друга държава. В тези случаи съдът няма задължение да издирва лицето и по този не са му нарушени правата. Твърдението на служебният защитник, че санкционираният можел да представи доказателства за плащането на наложената му глоба в Република Австрия, не се основава на документ или изявление на Г. по делото. Законът позволява делото да бъде разгледано както в Република Австрия, така и пред и пред настоящата инстанция в Република България. Санкционираното лице не живее на адреса си и не е могло да бъде издирано и призовано. Предприети са необходимите действия за осигуряване на защитата на санкционираното лице, чрез назначаването на служебен защитник – адвокат по предвидения в Закона за правната помощ ред, поради което правото на защита на санкционираното лице не е нарушено. Видно от удостоверението за наложената санкция изпратено от компетентните органи в Австрия, че Г. е бил уведомен за извършеното нарушение, както и за правото да го атакува пред съд в Австрия, като очевидно не се е възползвал от това си право, тъй като липсва произнасяне от съд.

Ето защо апелативният съд не намира основания за отказ от изпълнението на наложената от несъдебен орган в Република Австрия глоба за нарушение на правилата за движение по пътищата от санкционираното лице.

Предвид изложеното настоящият състав на Апелативен съд - София счита, че атакуваното решение, като обосновано и законосъобразно, следва да бъде потвърдено, а жалбата на защитника адвокат да се бъде оставена без уважение, поради което и на основание чл. 335, ал. 2 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на адв. С. Д. Г. – служебно назначен защитник н., като **ПОТВЪРЖДАВА** Определение от 13.11.2023г. постановено по ЧНД № 466/2023г. по описа на Софийски окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____